

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1186/2014
18.12.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгомира Милојевића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Б.Б., због кривичног дела превара из члана 208. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Б., адвоката Е.Ф., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К 788/13 од 20.09.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 6561/13 од 04.02.2014. године, у седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, дана 18.12.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Б., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К 788/13 од 20.09.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 6561/13 од 04.02.2014. године у односу на повреду Закона из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП-а, док се захтев за заштиту законитости у преосталом делу ОДБАЦУЈЕ као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву К 788/13 од 20.09.2013. године, окривљени Б.Б., оглашен је кривим због кривичног дела превара из члана 208. став 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и узета као утврђена казна затвора у трајању од шест месеци, која му је утврђена пресудом Општинског суда у Сјеници К бр.65/08 од 22.10.2008. године, па је окривљеном изречена условна осуда, тако што му је утврђена јединствена казна затвора у трајању од једне године и четири месеца, те је истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело и под условом да оштећеној Ј.Т. на име имовинскоправног захтева плати износ од 1.500,00 евра у динарској противвредности по најповољнијем курсу по ком пословне банке у месту испуњења на дан исплате продају ову валуту, у року од месец дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења и изречена му је новчана казна у износу од 30.000,00 динара, за коју је одређено да је дужан да је плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде. Окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати оштећеној износ од 25.500,00 динара и на име паушала суду износ од 7.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је оштећени Н.Г. упућен на парницу ради остварења имовинскоправног захтева.

Апелациони суд у Београду је пресудом Кж1 6561/13 од 04.02.2014. године усвајајући жалбу Основног јавног тужиоца у Ваљеву и по службеној дужности, преиначио првостепену пресуду, само у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је окривљеном Б.Б., због извршења кривичног дела превара из члана 208. став 1. КЗ, утврдио казну затвора у трајању од једне године, те опозовао условну осуду изречену пресудом Основног суда у Новом Пазару К бр.306/11 од 04.10.2011. године и узео му као утврђену казну затвора у трајању од осам месеци, и осудио га на јединствену казну затвора у трајању од једне године и шест месеци и новчану казну у износу од 30.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде, те је истовремено одређено да ће се иста, уколико је окривљени не плати у одређеном року, заменити казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, док је жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против ових пресуда бранилац окривљеног Б.Б., адвокат Е.Ф., поднео је захтев за заштиту законитости и то против првостепене пресуде због повреде Закона из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, члана 373. ЗКП и члана 162. став 2. и став 4. ЗКП и против другостепене пресуде због повреде закона из члана 451. ЗКП и члана 68. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и побијане пресуде укине а предмет врати првостепеном суду на поновни поступак или да укине другостепену пресуду и предмет врати другостепеном суду на поновни поступак или да другостепену пресуду преиначи тако што ће преиначити првостепену пресуду и окривљеном изрећи условну осуду и новчану казну само за кривично дело које је предмет оптужбе у овом кривичном поступку.

Врховни касациони суд је доставио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу сматрајући да присуство Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног не би било од значаја за доношење одлуке, због чега их није обавестио о седници већа у смислу члана 488. став 2. ЗКП.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је првостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, на штету окривљеног, јер није потпуно решио предмет оптужбе са образложењем да и поред тога што су окривљеном оптужним актом биле стављене на терет радње које је извршио према оштећеном Н.В., првостепени суд није донео посебну одлуку којом се окривљени ослобађа од оптужбе за ове радње, што је, према наводима захтева било неопходно учинити, с обзиром на то да се за ову радњу извршења кривичног дела превара могао поново водити кривични поступак против окривљеног, јер за то не постоји правноснажна судска одлука.

Изнете наводе захтева браниоца окривљеног Врховни касациони суд оцењује као неосноване, имајући у виду да је окривљеном оптужним предлогом надлежног јавног тужиоца било стављено на терет да је на штету два лица извршио једно кривично дело преваре из члана 208. став 1. КЗ, те да је

првостепени суд налазећи да у радњама окривљеног које се односе на оштећеног Н.В. нема законских обележја кривичног дела превара из члана 208. став 1. КЗ, већ да је у питању грађанскоправни однос, из изреке пресуде, изоставио ову радњу извршења која је улазила у састав јединственог кривичног дела, што је и образложио у разлозима пресуде. У вези са тим Врховни касациони суд указује да суд не може у изреци пресуде за поједине делове чињеничног описа истог кривичног дела да донесе ослобађајућу, а за други осуђујућу пресуду, због чега овај суд налази да је у конкретном случају предмет оптужбе у потпуности решен, па се наводи из захтева браниоца окривљеног којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, оцењују као неосновани.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је првостепени суд на штету окривљеног повредио и одредбе члана 373. ЗКП и члана 162. став 2. и став 4. ЗКП, тиме што жалба коју је изјавио Основни јавни тужилац у Ваљево није достављена окривљеном и његовом браниоцу на одговор, на који начин је истовремено и повређено право на одбрану окривљеног из члана 4. ЗКП. У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног наводи да је другостепени суд учинио повреду закона из члана 451. ЗКП, на тај начин што је приликом одлучивања о жалби Основног јавног тужиоца прекорачио границе испитивања првостепене пресуде.

Имајући у виду да наведене повреде закона нису дозвољени разлози због којих окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек у смислу члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву истиче да је другостепени суд повредио одредбу члана 68. КЗ, тиме што је закључио да је првостепени суд пропустио да у складу са одредбом члана 68. КЗ опозове окривљеном условну осуду која му је изречена правноснажном пресудом Основног суда у Новом Пазару К бр.306/11 од 04.10.2011. године јер је окривљени предметно кривично дело за које је у овом кривичном поступку осуђен, извршио дана 06.02.2010. године, као и да је другостепени суд истовремено учинио и повреду кривичног закона, јер је условна осуда изречена пресудом Основног суда у Новом Пазару К бр.306/11 од 04.10.2011. године, која се побиијаном другостепеном пресудом опозива, већ опозвана пресудом Основног суда у Новом Пазару Кв бр.356/12 од 22.07.2013. године, те да је Основни суд у Сјеници решењем Ик бр.9/14 од 29.04.2014. године, одредио да се ова казна затвора изврши без напуштања просторија у којима окривљени станује.

Имајући у виду стање у списима предмета Основног суда у Ваљево К 788/13, а затим и правноснажне пресуде Основног суда у Новом Пазару К 306/11 од 04.10.2011. године и Кв 356/12 од 22.07.2013. године, на које бранилац окривљеног у захтеву указује, Врховни касациони суд налази да се изнетим наводима правноснажна пресуда побиија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања што такође не представља разлог због којег окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости у смислу члана 485. став 4. ЗКП, па је захтев браниоца окривљеног и у овом делу оцењен као недозвољен.

Врховни касациони суд указује да повреде закона на које се бранилац окривљеног позива у делу захтева који је оцењен као недозвољен, могу бити предмет захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца који може поднети овај ванредни правни лек након што му на наведене повреде закона буде указано од стране окривљеног и браниоца иницијативом за подношење захтева за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.**